

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

ЛІЗОГУБ В.С., студентка

5 курсу ХНУМГ імені О. М. Бекетова, м. Харків

Постановка проблеми. Житлово-комунальний сектор України — це багатогалузевий комплекс, починаючи з житла, теплопостачання, водопостачання, водовідведення, благоустрою, доріг і мостів і закінчуючи ритуальними послугами. Житлово-комунальний сектор – це одна з важливих та пріоритетних галузей національного господарського комплексу, яка забезпечує життєдіяльність населених пунктів та суттєво впливає на розвиток економічних взаємовідносин у державі[1].

Стан житлово-комунального сектору України знаходиться досить у тяжкому стані,але безумовно можливо вирішити проблеми. Проблема забезпечення ефективного функціонування і визначення перспективних напрямів розвитку житлово-комунального сектора України та підприємств галузі завжди була, є і залишатиметься одним з найважливіших та найскладніших питань, що перебуває у центрі уваги науковців, владних структур, громадських організацій, засобів масової інформації, населення, що обумовлене особливим значенням сфери життєзабезпечення для економічного та соціального розвитку країни, її міст і регіонів. Перспектива житлово-комунального сектору України є,але треба буде дуже щільно над цим попрацювати,прикласти максимально сил [2]. Перспективи розвитку ринку житлово-комунального сектору України безпосередньо залежать від потоку приватних інвестицій у галузь житлово-комунального господарства (ЖКГ). Враховуючи, що інвестиції в ЖКГ мають соціальну значимість, в галузь необхідні як державні, так і приватні капіталовкладення. Забезпечити приплив приватних інвестицій у ЖКГ може державно-приватне партнерство (ДПП) – система взаємодії держави і бізнесу.

Заходи,щодо вирішення стану,проблем та перспектив державного регулювання житлово-комунального сектору України [3]:

1. Технічне переозброєння підприємств і запровадження інноваційної моделі їх розвитку.
2. Формування та встановлення економічно доцільних тарифів.
3. Підвищення якості житлово-комунальних послуг при економічно доцільному рівні витрат.
4. Роздержавлення підприємств ЖКГ і залучення інвестицій у сферу життєзабезпечуваних систем.
5. Забезпечення адресного соціального захисту населення.
6. Розробити нормативно-правову базу, яка б забезпечить надійне функціонування.
7. Розробити схему моніторингу, яка б дозволила регулювати судовий захист прав держави та інвесторів і своєчасно вживати заходів щодо вдосконалення нормативно-правової бази в цій сфері цивільно-правових відносин.

Розвиток ЖКГ повинен здійснюватися через цільові комплексні програми, в яких необхідно обов'язково вказати розвиток ЖКС у взаємозв'язку з розвитком всіх галузей господарства держави або регіону для того, щоб були створені умови подальшого ефективного їх розвитку, нормалізування стану, подолання нагальних проблем та у подальшому перспектив(розвиток) житлово-комунального сектору України.

Список літератури: 1. <http://www.osbbua.org/2010/07/problems-zhytlovo-komun> 2. Артьомов І.В. Європейська інтеграція України: стан, проблеми, перспективи: зб. наук. статей. Книга 2. – Ужгород: ПП «АУТДОР-ШАРК», 2014. – 452 с. 3. ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ (ХАРКІВ, ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2015р.).